

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4616

гр. София, 09.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в закрито заседание на 09.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разгледа дело номер **5157** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от „К. С.“- Е. – [населено място], представлявано от управителя Б. А. чрез адв. Л. К. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № В.-2.095-3357/30.03.2022г, издаден от Д. К.- началник сектор „Проверки“ в НАП, потвърден с Решение № АУПДВ-8/27.04.2022г. на Директора на ТД на НАП - С., с който са установени неправомерно получени средства в размер на 12 595,90 лева и дължима законна лихва от 27.01.2021г. до 30.03.2022г. в размер на 1397,85 лева във връзка с предоставена безвъзмездна финансова помощ по схема за набиране на заявления за подкрепа В.-2095 и В.-2.097 „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ (ОПИК) 2014-2020г.

С жалбата е инкорпорирано и искане за спиране на предварителното изпълнение на АУПДВ. Твърденията на жалбоподателя са, че искането за спиране е направено още с жалбата по административен ред и съответно е в срок.

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно по следните съображения:

АУПДВ е издаден на основание чл. 166. от ДОПК вр. с чл. 26б, ал.5 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците и Заповед № ЗЦУ-3473/01.12.2021 на изпълнителния директор на НАП. Съгласно специалната разпоредба на чл. 26б, ал.5 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците "Неправомерно получени средства, недължимо платени и надплатени суми се възстановяват ведно с лихвите по Закона за лихвите

върху данъци, такси и други подобни държавни вземания от датата на получаване на средствата до датата на възстановяването им. Вземанията за възстановяване са публични държавни вземания. Актовете по чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се издават от органи по приходите, оправомощени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Обжалването на актовете не спира изпълнението им."

Горното налага извода, че законодателят е предвидил предварително изпълнение на административен акт по силата на закона. Когато по силата на изрична законова разпоредба се предвижда предварително, незабавно изпълнение на определена категория административни актове, се презюмира наличието на една, повече или на всички предпоставки, визирани в нормата чл. 60, ал. 1 АПК. Предпоставка за спиране от съда на предварителното изпълнение на АУПДВ, е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в цитираната разпоредба. Законната презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. В тежест на молителя е да докаже, че изпълнението ще му причини значителна и трудно поправима вреда. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалвани пред съда действия на органа по изпълнението е да се даде временна защита на твърдяното от оспорващия негово право. Този вид защита е временна и има сила до решаване на въпроса за законосъобразността на обжалваните действия по изпълнението.

В конкретния случай, при преценка на баланса между накърнените интереси на жалбоподателя и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение, съдът намира, че такава увреда за жалбоподателя няма да настъпи. Искането за спиране е бланкетно, без да са изложени твърдения и да са приложени каквито и да било доказателства за вероятно настъпване на значителна и трудно поправима вреда за молителя. Вредата по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК винаги се свързва с вероятността от накърняване на защитени от закона интерес или право, противопоставими на обществения интерес, каквито в случая не са установени. Всички доводи, касаещи законосъобразността на оспорения АУПДВ, са по съществуването на спора и не следва да бъдат обсъждани в настоящото производство.

По изложените съображения искането за спиране изпълнението на АУПДВ следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 АПК, Административен съд-София град

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „К. С.“- Е. – [населено място], представлявано от управителя Б. А. чрез адв. Л. К. за спиране изпълнението на срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № В.-2.095-3357/30.03.2022г, издаден от Д. К.-началник сектор „Проверки“ в НАП, потвърден с Решение № АУПДВ-8/27.04.2022г. на Директора на ТД на НАП - С., с който са установени неправомерно получени средства в размер на 12 595,90 лева и дължима законна лихва от 27.01.2021г. до 30.03.2022г. в размер на 1397,85 лева.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :